

[Slebsager.]

i Landstinget, og den er stadfæstet af Kongen. Den er vedtaget paa fuldtud grundlovmæssig Maade, og den er saare langtfra vedtaget ved højst forkastelige Midler. Naturligvis, hvis det skal være et højst forkasteligt Middel, at en Lov vedtages, hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er Modstander af den, ja saa har han Ret, men ellers har han Uret. Denne Lov er vedtaget ganske paa samme Vis som enhver anden Lov.

Mange Organisationer, sagde det ærede Medlem, var Modstandere af denne Lov. Ja, det er saa vist ikke noget nyt for os. Det vidste vi forud for Lovens Vedtagelse, at næsten alle Organisationer var Modstandere af denne Lov. Og det er jo ganske naturligt, at det er saaledes, for Loven begrænser Organisationernes Ret til Overgreb og Misbrug af deres Magt, medens den søger at sikre den Del af Befolkningen, som ikke er inde under Organisationsherredømmet. Det forekommer mig at være ganske rimeligt og naturligt, og der er i alt Fald ikke noget nyt i dette. Det eneste nye er, at Fru Carla Meyer altsaa nu har omvendt sig til alle de mange andre Organisationer; men det forekommer mig dog ikke at skulle kunne ændre Rigsdagens Stilling til Loven.

Saa omtalte det ærede Medlem et Par Domme, som er afsagt: En Dom oppe i Aarhus, hvor en Guldsmed havde faaet tilkendt Ret til Optagelse i Guldsmedenes Organisation. Ja, jeg formoder, at Domstolen der maa have erkendt, at det vilde være et uberettiget Indgreb i hendes frie Adgang til Erhverv, hvis hun ikke kunde være Medlem af Organisationen, og at man derfor har dømt saaledes, at hun fik Ret til at være Medlem.

Hvad angaar den anden Sag, som det ærede Medlem beskæftigede sig ret indgaaende med og gav en ret drastisk Skildring af, nemlig om Gaardmanden — var det i Gedved, eller hvor var det — og hans Fodermester, da forekommer det mig, at det ærede Medlem saare langt fra har Grund til at være utilfreds. Se for det første blev Gaardmanden dømt til at betale Manden Løn og Erstatning, og senere, da Dommeren ikke mente det fornødent at anvende denne Lov, Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed, hvad gjorde saa Dommeren? Saa dømte han Gaardejeren efter en Paragraf i Straffeloven, § 116. Der var altsaa i den borgerlige Straffelov en Bestemmelse, hvorigennem denne Gaardejer kunde dømmes, og den blev han dømt efter.

(Hans Nielsen: Ja, men ikke for Forfølgelse). Ja, om det har været for det ene eller for det andet — han er i alle Tilfælde blevet dømt og har faaet sin Bøde, hvilket maa formodes at være rigtigt, eftersom Dommen er faldet saaledes.

Jeg for mit Vedkommende kan ikke se, at de Domme, som er afsagt, hverken de to, der har været nævnt, eller andre Domme, som er fældet efter denne Lov, skulde kunne fremkalde Ønske om, at Loven skulde bortfalde. Det er jo Domme, der har været, som jeg sagde før, helt igennem upartiske og uhildede, og det vil saavist ikke svække Befolkningens Tillid til Domstolene, at der er dømt paa den Maade; tværtimod, efter min Opfattelse vil det styrke Tilliden til Domstolene.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

**Hendriksen:** Det foreliggende Lovforslag giver ikke mig Anledning til at fremsætte ret mange Bemærkninger. Jeg antager ikke, at den højtærede Handelsminister venter, at jeg, der for faa Maaneder siden fra denne Talerstol anbefalede det høje Tings ærede Medlemmer at stemme for det da foreliggende Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfrihed, nu skulde anbefale ærede Medlemmer at stemme for denne Lovs Ophævelse, altsaa stemme for det nu foreliggende Lovforslag. Hvis den højtærede Handelsminister har ventet noget saadant, maa jeg i alt Fald skuffe ham. Der er ikke i den Tid, der er gaaet, siden vi sidst debatterede disse Spørgsmaal i det høje Ting, og siden Loven om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden traadte i Kraft, sket noget, som paa nogen Maade forandrer vort Syn paa de Forhold, her er Tale om. Nu som før ønsker vi Lovgivningsregler paa dette Omraade, og vi kan derfor ikke gaa med til uden videre at ophæve den bestaaende Lov, uden at der sættes noget andet og noget efter vort Skøn bedre i Stedet.

Det paastaas jo fra anden Side, at Loven har skadelige Følger, at det er en daarlig Lov, men det er en Paastand, der ikke er bilagt med Beviser. Jeg lyser efter Beviserne, efter de slaaende Argumenter, som skal overbevise Tingets Medlemmer om, at det er rigtigt, at det er en skadelig Lov. Jeg ønsker, at saadanne Beviser lægges paa det høje Tings Bord, hvis de eksisterer, men hidtil har vi ikke set noget i saa Henseende fra den høje Regerings Side. Det hedder i Bemærkningerne til